

[Veistrup.]

Færdigvarer, saa bedres Tiderne uvilkaarligt for Industrien, først og fremmest fordi man derved forbedrer Muligheden for de industrielle Anlægs Kapacitet. Jeg tror ikke, som det har været paastaet, at det sker i Kraft af en storstilet Prisorhøjelse, især ikke, naar man ser hen til vor Kroners ringe Værdi. Jeg peger i denne Forbindelse paa, at vi den ene Gang efter den anden har krævet Gennemførelse af en Priskontrol, som jo i mange Tilfælde kan være paa sin Plads, naar der er Tale om et lukket Marked; Bestemmelser i saa Henseende findes for øvrigt ogsaa i det foreliggende Forslag. Desværre har de Forslag i den Henseende, som vi har fremsat den ene Gang efter den anden, mødt afgjort Modstand.

Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, skal jeg lige saa lidt som tidligere Talere fordybe mig i Enkeltheder, saa meget mindre som Forslaget i store Træk følger den Linie, der er angivet i den bestaaende Ordning, og som har vist sig i det store og hele at fyldestgøre Lovens Formaal. Der er fremdeles tre Formaal, det handelspolitiske, det valutariske og det beskæftigelsesmæssige, og hvorledes skulde det være muligt andet? Fra enkelte Sider har der været fremsat Kritik over for Regeringen, idet man mente, at Regeringen tog for stærkt Hensyn til det beskæftigelsesmæssige. Jeg er forbavset over, at man paa et Tidspunkt, hvor der inden for vort lille Samfund er ca. 100 000 arbejdsløse, mener, at det er muligt at se bort fra det beskæftigelsesmæssige Hensyn.

De Ændringer i Forhold til det bestaaende, som er foreslaet, angaar ikke den nuværende Ordningens Principper. Man har ment det hensigtsmæssigt at give Erhvervenes Folk større Indflydelse paa Importreguleringen eller i hvert Fald paa Planen for den Import, som skal foregaa, og man maa haabe, at det i alt Fald vil medføre større Tilfredshed blandt dem, som rammes af disse Forhold.

Oppositionens Stilling har fundet Udtryk dels gennem de Udtalelser, som er fremsat her i Salen, dels gennem de Forslag, som er stillet i Folketingsudvalget. Nu ved vi jo ikke, om de Tanker, som har fundet Udtryk i Ændringsforslagene i Folketinget, vil blive fastholdt her i Tinget. Efter hvad der er foregaaet her, tror jeg, det vil blive Tilfældet, men i saa Fald mener jeg, det vil blive vanskeligt at naa et virkelig tilfredsstillende Resultat. Der er ingen Tvivl om, at det mest tilfredsstillende under Hensyn til de økonomiske Interesser, som

knytter sig til en Lovgivning af denne Karakter, vilde være, at man gennemførte en Ordning i fuld Enighed, saaledes som det har fundet Sted tidligere. Man kan slaas om andre Forhold, men det vilde forekomme mig uheldigt, om disse Forhold, som er saa livsvigtige for os, skulde give Anledning til stærk politisk Kamp.

Jeg vil derfor haabe, at man kan naa til Enighed angaaende dette Spørgsmaal, og man skulde tro, at det var muligt. For det første er det historiske Grundlag for denne Lovgivning jo dette, at den er gennemført i fuld Enighed. Dertil kommer det usædvanlige, at det Lovforslag, vi i Dag behandler, har foreligget for Befolkningen til Godkendelse, og jeg kan ikke tænke mig, at nogen kan tage fejl af den Afgørelse, som her blev truffet. Selv om vi politisk er forskelligt indstillede, kan jeg ikke tænke mig, at man ikke i nogen Grad vil respektere det Resultat, Valgdagen bragte. Hvis man ikke vil det, ja, saa er vi ude i forfatningsmæssige Forhold, som ikke bør opretholdes en Dag længere, end de politiske Forhold nødvendiggør det. Ganske vist sagde den ærede sidste Taler: Tror man virkelig, at et Valg kan forandre Partiernes Opfattelse? Det er muligt, at det ikke kan det, men jeg vilde dog mene, at man, naar der har fundet en saadan Vælgerafgørelse Sted, vil tage tilbørligt Hensyn dertil. Men det ønsker man altsaa ikke fra de Partiers Side, og det beklager jeg i allerhøjeste Grad.

Der er i de Udtalelser, som er fremsat, og i de Ændringsforslag, som er stillet af Oppositionen i Folketinget, en Ting, som jeg er noget forbavset over — denne Forbavelse kom ogsaa til Udtryk hos det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne. Det er Afskaffelsen af det Valutaudvalg, som vi hidtil har haft, og som er opretholdt i det foreliggende Forslag. Jeg ser i denne Stilling en Bestræbelse for at fri sig for den Kritik og det Ansvar, som altid vil følge med en Reguleringslov. Naar jeg siger, at jeg er forbavset derover, er det, fordi man netop fra den Side den ene Gang efter den anden har krævet større Indflydelse fra Rigsdagens Side over for Administrationen. Jeg henviser i saa Henseende til den Lov, vi havde til Behandling forleden Dag, om Sanktionerne. Da bebrejdede man stærkt den højtærede Udenrigsminister, at han ønskede gennemført en generel Ordning, og at man ikke vilde give Rigsdagen tilbørlig Indflydelse, naar der var Tale om Forholdet til en krigsførende Stat. Man fandt det ganske urimeligt, at Rigsdagen ikke